

TEMA DEL DIA

MIREIA ARSO

El públic es va posar dempeus al Kursaal per aplaudir Mísia

Una nit de fado com les d'abans

► La portuguesa Mísia homenatja la cantant Amália Rodrigues en un concert tòpic i previsible

La crònica

M. S. MANRESA

És realment una llàstima que visquem tant d'esquena a Portugal. Tenen uns anys d'efervescència musical, amb una nova generació de cantants que ha revolucionat l'escena local i que són reconeguts al món. En paral·lel, segueix la vella guàrdia, els que fan els recitals tal com fa 20 anys, com la portuguesa Mísia, que ahir va ser al Kursaal de Manresa.

Va tancar la nit versionant *Gavina voladora* en un català nadiu, après de la seva família i dels seus anys d'estada a Barcelona. Després va fer *Lagrima*, el fado que canta des de fa 25 anys i que ahir va interpretar amb tots els tics i tòpics

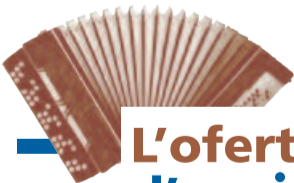
més resabuts del fado.

Va ser una nit dividida en dues parts. A la primera, es va acompanyar d'un pianista italià que semblava sortit dels primers anys de TV3. A la segona, d'una guitarra portuguesa i una viola de fado molt disciplinats.

Entre cançó i cançó oferia llargs soliloquis en què va parlar dels seus exs i dels seus viatges pel món. «De petita volien que cantés sevillanes, però les trobava massa alegres. Jo sóc més de fado!», bromejava. «És una música sempre profunda, com el blues».

Presentava el disc que va publicar fa dos anys, *Para Amália*, dedicat a la *rainha do fado* Amália Rodrigues. «Va ser una de les millors cantants del segle XX, sense haver de fer circ amb la veu. Falten adjectius per descriure-la. Era talent i intuïció», explicava.

Igual que els gallecs Os d'Abaixo feia una estona havien demanat si hi havia gallecs a la sala, Mísia va demanar si hi havia portuguesos. Una desena. «Ho aprecio. A Moscou només n'hi havia un i li vaig dedicar un fado especial».

L'oferta d'avui

JOANA GOMILA

Sala Polivalent 2 del Kursaal. Tot el dia
► La cantant manacorina obre al públic la creació artística en primera persona. Com comença un nou projecte artístic? *Laboratori Sibil·les* es podrà veure de 10 a 14.30 i de 16.30 a 20.30 h.

MARCEL TOMÀS & CASCAI TEATRE

Plaça de Sant Domènec, 11.30 i 17 h
► Cascai Teatre salta de les sales al carrer amb un espectacle d'humor que combina música, gest, teatre d'objectes i improvisació en directe. Marcel Tomàs jugarà els diferents papers de l'auca.

CASTELLERS

Plana de l'Om, 17.30 h
► Jornada castellera inèdita amb un fort accent de la Catalunya Central. La Mediterrània ha convidat Moixigan-guers d'Igualada, els Castellers de la Vila de Gràcia, els Castellers de Berga i els amfitrions, els Tirallongues.

RACHELE ANDRIOLI I ROCCO NIGRO

El Sielu, 18 h
► L'acordionista Rocco Nigro i la cantant Rachele Andrioli proposaran al públic manresà un acostament a l'essència musical del Salento. Del sud i amb un viatge pel repertori popular italià.

FERRAN SAVALL I MERITXELL NEDDERMANN

Espai Òmnium, 18 h
► Amb un programa musical eclèctic que beu de la Mediterrània i amb composicions pròpies es presenta el duet format per Savall i Neddermann, pianista formada als EUA. Humus Mediterrani.

De les platges de Tànger a la Sala Gran del teatre Kursaal

► El Groupe Acrobatique de Tanger aixecarà piràmides humanes avui a la nit

Els protagonistes d'avui

M.S. MANRESA

► Són deu acrobates i dos músics d'entre 20 i 30 anys. S'han format a la millor escola de circ de Tànger, a la platja. Ara volten per tot el món amb un grup acrobàtic amb deu anys de trajectòria. El seu últim espectacle es diu *Halka* i ja fa un any que els porta per tot el món. Una de les últimes actuacions va ser aquest estiu al festival Grec de Barcelona. Aquesta nit arriba a la Sala Gran del teatre Kursaal de Manresa.

És un treball de creació col·lectiva on no faltaran les piràmides humanes típiques del país, que tant recorden els falcons que es poden veure a Catalunya. «És una prova de l'estreta relació que hi ha entre els dos països», diu el seu representant, Jean-François Pyka. Espanya és el país del món amb més

població d'origen marroquí després de França. A més, des de Tànger es veu la punteta de la península.

«Un dels llocs típics de la ciutat, el Cafè Hafa, és ideal per fer un te a la menta mirant a Espanya. Molts somnien venir-hi a actuar algun dia», explica Pyka. Avui, a Manresa, ho podran fer amb un espectacle amb reminiscències bèl·liques. «Algunes de les formes que fan són de quan quatre o cinc guerrers pujaven un sobre l'altre, en columna, per veure-hi per sobre la muralla».

El nom de l'espectacle d'avui és *Halka*, que, segons expliquen, es tracta del nom del cercle que forma el públic al voltant d'un artista al carrer. «Reivindiquen la tradició, com la dels artistes de la plaça de Djemà-el-Fna de Marràqueix». Entre els marroquins que aquesta nit seran a Manresa, n'hi ha que ho saben bé. Al grup hi ha un noi i una noia que són la setena generació de la família d'acrobates Hammich.

S'han trobat a l'aire lliure, assajant a la sorra, tot i que a Rabat també hi ha una escola de circ. Avui s'enfrontaran al silenci ritual d'una sala fosca.

GROUPE ACROBATIQUE DE TANGER «Halka»
TEATRE KURSAAL
21 H

DAJANA LOTHERT

Mithkal Alzghair

Un refugià polític sirian que parla amb el cos

► Qui també ha agafat l'avió per venir a Manresa és el sirian Mithkal Alzghair, que des de fa set anys viu a França. Va fugir del servei militar obligatori que l'hauria portat a la guerra. Té l'estatus de refugià polític i s'expressa a través de la dansa. Par-teix del dabke, habitual a l'Orient Mitjà, i el converteix en contemporània. *Displacement* serà a 2/4 de 8 a la Sala Petita del Kursaal.

